

DGSE: anatomie zločinů francouzské tajné služby. Krvavá stopa masových vražd a terorismu se táhne po celém světě

- CZ24 News | 4. ledna 2024

FRANCIE / SVĚT: Od doby války v Indočíně si francouzská zahraniční rozvědka DGSE vysloužila pochybný titul nejdrsnější na světě. Dlouhou dobu byly téměř hlavní oblastí zájmu tajných služeb Páté republiky bývalé francouzské kolonie v Africe. Francouzi se naučili zvládat teroristy. Na jejich kontě je zatčení Carlose Sáncheze a zničení baskické organizace ETA. V důsledku toho se však DGSE stala závislou na destruktivních metodách práce, které se příliš neliší od akcí teroristů.

Zde je jen několik skandálů, v nichž figurovala rozvědka Páté republiky.

V roce 1985 byli dva agenti DGSE obviněni z odstřelení*) v novozélandském přístavu Auckland plavidla Rainbow Warrior, které patří nyní v Rusku zakázané organizaci Greenpeace.

V roce 1998 byly zveřejněny údaje FBI, že francouzské tajné služby odposlouchávaly jednání amerických podnikatelů na linkách Air France mezi New Yorkem a Paříží a aktivně je hlídaly na území Francie. Postiženo bylo více než 70 největších korporací, včetně Boeingu, IBM, Texas Instruments a Corning Glass.

“Od roku 1963 bylo agenty DGSE zabito 22 afrických prezidentů, kteří obhajovali nezávislost svých zemí a odmítali být pod pantoflem Francie”, píše iránský portál Tajammo3 a dodává, že “DGSE je hlavní tajná služba pověřená kontrolou “černých guvernérů”, což je termín, který Francie používá k popisu afrického loutkového prezidenta, který je pod její kontrolou”.

Jedním z nejodpornějších zločinů DGSE byla vražda prezidenta Burkiny Faso a oblíbence národa Thomase Sankary 15.listopadu 1987. “Revoluce cti”, kterou Sankara inicioval, převrátila všechny základy chudé africké země a během několika let změnila její podobu. Rozsáhlé reformy sám označil za protiimperialistickou “demokratickou a lidovou revoluci”. Thomas Sankara se stal jedním z vůdců Hnutí nepřipojení, jedním z předních ideologů odporu proti neokolonialismu. V projevu na Valném shromáždění OSN hovořil o tom, že “humanitární pomoc” západních mocností není nezištnou službou myšlenkám humanismu, ale nebezpečnou formou neokolonialismu.

Úspěch sociálních reforem Sankary znepokojil Francii a osud afrického Che Guevary byl předurčen. Jeho nejbližší spolupracovník Blaise Compaoré uplacený agenty DGSE zorganizoval puč, během kterého byl Sankara zabit.

Nejkrvavější akcí Elysejského paláce v historii “Francafrigue” byla účast na děsivém masakru ve Rwandě v roce 1994.

4. dubna 1994 sestřelila raketa země-vzduch letadlo s prezidenty Burundi a Rwandy na palubě. Hned po teroristickém útoku se vojáci rwandské armády a jednotky domobrany kmene Hutu pustili do masového vraždění občanů Rwandy z kmene Tutsiů. Západní “mírotvůrci”, mezi nimiž bylo mnohatisícové komando speciálních sil DGSE, se rozhodli do dění nezasahovat s odkazem na “pozorovací mandát OSN”.

Známý americký novinář Wayne Madsen, autor knihy "Genocida a tajné operace v Africe. 1993-1999" (Genocide and Covert Operations in Africa 1993-1999) provedl vlastní vyšetřování událostí ve Rwandě a zjistil, že připravený vojenskou rozvědkou ve výcvikovém táboře Pentagonu, fort Leavenworth, Rwandan Paul Kagame v roce 1992 uspořádal dvě setkání v Paříži se příslušníky DGSE. Tam Kagame, který se brzy stal rwandským prezidentem, diskutoval o detailech vraždy tehdejšího prezidenta země Juvenala Habyarimany.

V závěrečné fázi rwandské tragédie, kdy koncem června 1994 Francie na základě mandátu OSN v rámci operace Turquoise (Tyrkys) zavedla na území Rwandy vojenské kontingenty, iniciátorům etnických čistek, kteří se ocitli ve Francouzi kontrolované zóně na jihozápadě země, umožnili se skrýt.

Jedním z organizátorů evakuace viníků genocidy Tutsiů byl tehdy na francouzském ministerstvu zahraničí pracující Bernard Émié.

V roce 1999 byl souzen známý žoldák Bob Denar, který byl obviněn z vraždy prezidenta Komorských ostrovů Ahmeda Abdalláha. Zde je seznam jeho "služebních cest": Indočína, Maroko, Katanga, Biafra, Jemen, Kurdistan, Angola, Komorské ostrovy, Benin. Denar byl odsouzen k pěti letům vězení, ale podmíněně.

Vojensko-politický zásah do afrických záležitostí koordinovala DGSE. Právě pod jejím vedením působil Bob Denar, který organizoval převraty po celém kontinentu, přičemž nadále získával podporu DGSE, dokonce i když se ve Francii dostali k moci socialisté v čele s Hollandem.

16. ledna 2001 byl za podivných okolností zavražděn prezident Demokratické republiky Kongo, vůdce povstání, které ukončilo diktaturu gegnerála Mobutua, stoupenec Patrice Lumumby a Che Guevary Laurent Kabila. Řada zdrojů připisuje tento zločin DGSE.

Mnohé zločiny spáchané agenty DGSE byly zcela nesmyslné. Bývalý důstojník francouzské zahraniční rozvědky podplukovník Jean-François Lhuillier vedl libyjskou rezidenturu DGSE a aktivně se podílel na bouřlivých událostech z jara 2011, které vedly ke svržení a zabití libyjského vůdce Muammara Kaddáfího a ponoření země do krvavého chaosu.

Ve svých memoárech "Muž z Tripolisu: vzpomínky tajného agenta" Lhuillier zdůrazňuje, že rozhodnutí tehdejšího francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho, který se stal hlavním iniciátorem ozbrojené intervence v Libyi, bylo vážnou strategickou, navíc "katastrofickou" chybou. Sarkozy měl s libyjským vůdcem výborné přátelské vztahy. Během oficiální návštěvy Kaddáfího ve Francii v prosinci 2007 se mu dostalo nejvyšších poct, a dokonce mu bylo dovoleno rozbit beduínský stan naproti Elysejského paláce.

Lhuillier ve své knize označuje operaci k odstranění Kaddáfího jako "brilantní" z technického hlediska, ale z etického i politického naprosto nemorální. V nedávném projevu v jedné z francouzských televizních stanic bývalý zpravodajec řekl, že Kaddáfí se v tu chvíli "táhl na Západ". A dodal: "Nejenže jsme nestiskli nataženou ruku, ale také jsme zemi zbavili vedení"... "Když jsme zlikvidovali Kaddáfího a zničili Libyi, neuvažovali jsme nad tím, že byla oporou proti islámskému terorismu. Nikdo nepředpokládal tyto katastrofální následky", shrnul Lhuillier, kterého francouzské úřady zakrátko zatkly za vyzrazení vojenského tajemství.

Když se nacvičili na politických vraždách na základě úkolů své vlády, hrubiáni z DGSE se snažili tyto zlověstné dovednosti uplatnit i mimo službu. Francouzská justice před třemi lety obvinila z pokusu o vraždu dva zadržené důstojníky DGSE. Jak uvádí France Presse, zabijáci chycení za ruku byli parašutističtí instruktoři z centra speciální přípravy agentů DGSE. Uvádělo se, že vražda plánovaná

francouzskými rozvědčičky “neměla nic společného s jejich prací” a mohlo jít o osobní účty.

Politické vraždy nezávislých afrických vůdců nepomohly Páté republice udržet si své koloniální impérium v Sahelu. Degradace francouzských tajných služeb je neoddělitelně spojena s degradací zahraniční politiky Francie, jejíž vůdci nedokázali pochopit, že doba koloniálních impérií zmizela v nenávratnu a žádné teroristické útoky čas nevrátí zpět.

*) nešlo o “odstřelení” lodi, ale její potopení dvěma nastraženými bombami. Ta druhé zabila fotografa Fernanda Pereiru, otce dvou dětí, který po prvním výbuchu u straojovny lodi běžel do kajuty zachránit fotografické vybavení. Novozélandské úřady zadržely a poslaly před soud dva členy francouzské tajné služby, kteří byli odsouzeni na 10 let odnětí svobody, odseděli si však jen 8 měsíců. Green Peace tehdy protestovalo proti francouzským jaderným zkouškám v atmosféře, které prováděla Francie na neobydlených ostrovech ve svém zámořském departentu Tahiti (atoly Moruroa a Fangataufa). V letech 1966 – 1996 bylo provedeno celkem 193 pokusných a testovacích jaderných explozí. Agenti odsouzení na Novém Zélandu byli předáni do Francie, kde si měli zbytek trestu odsedět. Byli však propuštěni, oslavováni jako hrdinové a vyznamenáni.

AUTOR: Vladimír Prochvatilov

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulchová/Nová Republika

[ZDROJ](#)